

ОПТИМАЛЬНЕ КЕРУВАННЯ КІНЦЕВИМ ТЕМПЕРАТУРНИМ РЕЖИМОМ У ОДНОРІДНОМУ СТРИЖНІ

Гибкіна Н.В., Подусов Д.Ю., Сидоров М.В.

Харківський національний університет радіоелектроніки

e-mail: denispodusov@gmail.com

У роботі розглядається задача оптимального керування нагріванням однорідного стрижня з метою встановлення у кінцевий момент часу у ньому температурного режиму, що є якнайближчим до бажаного розподілу температур.

Розглянемо однорідний стрижень $0 \leq x \leq L$ з теплоізолюваною бічною поверхнею (внутрішні джерела тепла відсутні) і з заданим температурним режимом на його кінцях. Через $u = u(x, t)$ позначимо температуру в стрижні в момент часу t . Нехай $u|_{t=0} = \varphi(x)$, $0 \leq x \leq L$, – розподіл температури в стрижні в початковий момент часу $t = 0$. У роботі розв’язується наступна задача керування нагріванням стрижня: керуючи температурним режимом на кінцях стрижня, необхідно привести розподіл температури у стрижні у заданий момент часу $T > 0$ якомога ближче до заданого розподілу температур $y(x)$, $0 \leq x \leq L$.

Формальна постановка задачі оптимального керування кінцевим температурним станом стрижня полягає у мінімізації функціоналу:

$$J(\boldsymbol{\mu}) = \|u(x, T; \boldsymbol{\mu}) - y(x)\|_{L_2(0, L)}^2 = \int_0^L (u(x, T; \boldsymbol{\mu}) - y(x))^2 dx \quad (1)$$

за умови, що $u = u(x, t) = u(x, t; \boldsymbol{\mu})$ є розв’язком початково-крайової задачі:

$$\frac{\partial u}{\partial t} = a^2 \frac{\partial^2 u}{\partial x^2}, \quad 0 < x < L, \quad t > 0, \quad (2)$$

$$u|_{t=0} = \varphi(x), \quad 0 \leq x \leq L, \quad (3)$$

$$\left(-\alpha_1 \frac{\partial u}{\partial x} + \beta_1 u \right) \Big|_{x=0} = \mu_1(t), \quad t \geq 0, \quad \left(\alpha_2 \frac{\partial u}{\partial x} + \beta_2 u \right) \Big|_{x=L} = \mu_2(t), \quad t \geq 0, \quad (4)$$

де a^2 , L , α_1 , α_2 , β_1 , β_2 – задані додатні константи, $\varphi(x)$ – задана функція з $L_2(0, L)$.

Керування крайовим режимом $\boldsymbol{\mu} = (\mu_1(t), \mu_2(t))$ обиратимемо з множини $M = \{\boldsymbol{\mu} = (\mu_1(t), \mu_2(t)) \in L_2(0, T) \times L_2(0, T), \text{ де}$

$$\mu_1^{\min} \leq \mu_1(t) \leq \mu_1^{\max}, \quad \mu_2^{\min} \leq \mu_2(t) \leq \mu_2^{\max} \text{ майже всюди на } [0, T]\}. \quad (5)$$

Розв’язок задачі (2)-(4), отриманий методом Фур’є, має вигляд:

$$u(x, t) = \sum_{n=1}^{\infty} \psi_n e^{-\lambda_n a^2 t} \Phi_n(x) + \sum_{n=1}^{\infty} \int_0^t f_n(\tau) e^{-\lambda_n a^2 (t-\tau)} d\tau \cdot \Phi_n(x) + \frac{x^2}{2\alpha_2 L + \beta_2 L^2} \mu_2(t) + \frac{(x-L)^2}{2\alpha_1 L + \beta_1 L^2} \mu_1(t). \quad (6)$$

Апроксимацію функцій керування $\mu_1(t)$, $\mu_2(t)$ в (6) обиратимемо у вигляді

$$\mu_1(t) = \sum_{k=1}^{m_1} q_k Q_k(t), \quad \mu_2(t) = \sum_{j=1}^{m_2} r_j R_j(t),$$

де $\{Q_k\}$, $\{R_j\}$ – системи базисних функцій у $L_2(0, T)$, а коефіцієнти q_k , r_j , $k = \overline{1, m_1}$, $j = \overline{1, m_2}$, визначаються з розв’язку задачі мінімізації (1) з обмеженнями (5).

1. Лурье К.А. Оптимальное управление в задачах математической физики. – М.: Наука, 1975. – 482 с.

2. Мартинсон Л.К., Малов Ю.И. Дифференциальные уравнения математической физики. – М.: Изд-во МГТУ им. Н.Э. Баумана, 2002. – 368 с.